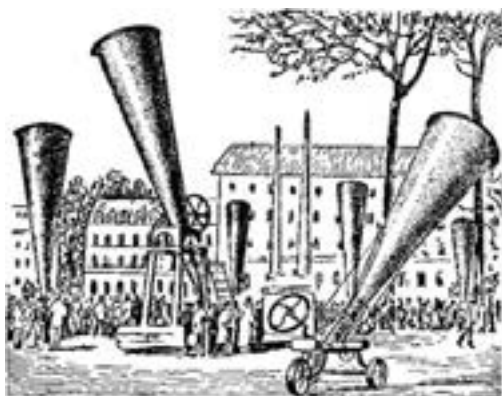

Заходи запобігання негативному впливу граду

Людська думка з давніх пір намагалася знайти засоби для розсіювання градових хмар. Проте це ще й донині не дало позитивних результатів. У ХІХ ст. були побудовані «мортири» (від лат. – «ступа») для стрільби по хмарах. Вони були у формі величезного конуса, широкою частиною спрямованого вгору. У нижню частину закладався заряд пороху, який після вибуху викидав на величезну висоту вихрове димове кільце. Припускали, що вихрові рухи можуть завадити утворенню граду в хмарі. Результатів це не дало: незважаючи на часту стрілянину, град продовжував випадати з попередньою силою. Занадто нікчемною виявилася енергія вихрових кілець «мортири» в порівнянні з енергією градових хмар.

«Мортири» для стрільби по грозових хмарах

У США та Японії на величезних матерчатих повітряних зміях піднімали до градової хмари потужний заряд вибухової речовини, яка потім у хмарі вибухала. Припускали, що вибух розколе градини на дрібні нешкідливі шматочки. Тоді навіть з'явилось багато ділків, які відкрили контори по боротьбі з градобоем. Але й ця затія не вдалася.

Нині з літаків, ракет або наземних аерозольних генераторів вносять у переохоложені хмари деякі речовини, що здатні вбирати вологу, а також йодисте срібло, йодистий свинець, тверду вуглекислоту, які штучно збільшують у хмарі кількість льодових кристалів-крупинок. Тоді краплинки води рівномірно «розмістяться» на великій кількості кристалів і великих градин не буде. Так, 1 мг йодистого срібла може дати сотні трильйонів дрібних кристалів, які не розчиняються у воді.

Протиградова ракета